Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru, judecător Eduard Galușceac
Dosarul nr. 2a-4747/23 (2-22165634-02-2a-27122023)

D E C I Z I E

24 septembrie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Barbuța

examinând cererea de apel declarată de Mintuș Viorel,

împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 8 noiembrie 2023, prin care a fost admisă acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția „Moldislva" împotriva lui Mintuș Viorel cu privire la rezoluțiunea contractului de arendă, încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Circumstanțele speței:

La 10 noiembrie 2022, Agenția „Moldislva" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Mintuș Viorel cu privire la rezoluțiunea contractului nr. 187 din 13 septembrie 2010 de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere, încasarea datoriei acumulate în temeiul contractului nr. 187 din 13 septembrie 2010 de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere și dobânzii de întârziere în sumă de 2 910,28 de lei pentru perioada de întârziere începând cu 1 martie 2021 până la depunerea acțiunii în instanța de judecată, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a susținut că, la 13 septembrie 2010 între Agenția „Moldsilva", în calitate de arendator și Mintuș

Viorel, în calitate de arendaș, a fost încheiat contractul nr. 187 de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere.

A menționat că, în temeiul contractului enunțat supra, arendatorul a transmis în arendă, iar arendașul a primit contra plată de arendă terenul fondului forestier cu suprafața de 2,0 ha, parcela 55 subparcela B, D, E, din Ocolul silvic Ialoveni, al întreprinderii silvo-cinegetice de stat „Ialoveni", pentru realizarea folosințelor silvice în scop de recreere.

Conform pct. 3 al contractului respectiv, arendașul s-a obligat să achite anual plata pentru arendă în sumă de 8 900 de lei (4 450 de lei/ha), conform metodologiei de calcul prezentată la Anexa nr. 1 la contract, conform aceluiași punct al contractului, suma indicată urma a fi transferată în termen de 7 zile lucrătoare după încheierea contractului pentru perioada rămasă a anului curent și anual nu mai târziu de data de 1 martie pentru anul viitor.

Totodată, a indicat că, Agenţia „Moldsilva" nu a impus careva limitări în dreptul de folosință pe suprafața arendată de către arendaș, iar arendașul nu și-a onorat pe deplin obligațiile contractuale asumate, ceea ce a dus la acumularea față de Agenția „Moldsilva" a datoriei în sumă de 8 900 de lei acumulată până la 16 martie 2022, fapt confirmat prin Actul de verificare 2 din 16 martie 2022 privind decontările reciproce între Agenția „Moldsilva" și Mintuş Viorel, în total la 7 noiembrie 2022 conform Actului de verificare din 7 noiembrie 2022 privind decontările reciproce între Agenția „Moldsilva" și Mintuş Viorel, datoria acumulată constituia 17 800 de lei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, Agenția „Moldsilva" la 21 martie 2022, a expediat în adresa lui Mintuş Viorel somația nr. AM-04/03-732, prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei în vederea menținerii relațiilor contractuale, însă ultimul nu a reclamat somația trimisă în adresa sa.

De asemenea, Agenția „Moldsilva" consideră că, ultimul se eschivează cu rea-credință de la achitarea datoriei și/sau soluționarea litigiului pe cale amiabilă, motiv din care Agenția „Moldsilva" consideră că, acesta se eschivează cu rea-credință de la executarea obligațiilor contractuale și este nevoită să se adreseze în instanța de judecată pentru apărarea drepturilor sale.

Suplimentar, Agenția „Moldsilva" pretinde de la Mintuş Viorel și dobândă de întârziere egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, pentru fiecare zi de întârziere începând cu 1 martie 2021 până la depunerea acțiunii în instanța de judecată în sumă de 2 910,28 de lei.

Intimatul, Mintuş Viorel nu și-a valorificat dreptul de a depune referința, deși a recepționat copia cererii de chemare în judecată.

Poziția instanțe de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 8 noiembrie 2023, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția „Moldislva".

S-a încasat de la Mintuș Viorel în beneficiul Agenției „Moldsilva” suma 17 800 de lei, cu titlu de datorie și suma de 2 910,28 de lei, cu titlu de dobânda de întârziere.

S-a rezoluționat contractul de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere nr.187 din 13 septembrie 2010, încheiat între Agenția „Moldsilva” și Mintuș Viorel.

S-a încasat de la Mintuș Viorel în beneficiul statului suma de 621,30 de lei cu titlu de taxa de stat. (f.d. 61-67)

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului.

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 16 noiembrie 2023, Mintuș Viorel a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 8 noiembrie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d. 59-60)

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru a fost pronunțat la 8 noiembrie 2023 (f.d. 61-67), iar cerere de apel nemotivat Mintuș Viorel a depus la 16 noiembrie 2023, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților.

În susținerea cererii de apel motivată, Mintuș Viorel a indicat că, nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Totodată, a subliniat că, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat. De asemenea, a menționat că această cauză civilă a fost examinată în lipsa apelantului, ceea ce i-a încălcat toate drepturile procesuale.

Apelantul a afirmat că, absența sa de la ședința de judecată a fost motivată, deoarece la acel moment întreprinderea pe care o gestionează era supusă unu control, fiscal anual, fiind ocupat de această întrebare.

A susținut că, cerințele formulate în cererea de chemare în judecată, referitoare la rezilierea contractului menționat, se întemeiază pe existența restanței la achitarea arendei pentru terenul forestier, prevăzut în contractul nr. 187 din 13 septembrie 2010.

De asemenea, a menționat că, din cauza pandemiei de COVID-19, care a

durat mai mult de doi ani, vânzările întreprinderii pe care o gestionează au înregistrat scăderi dramatice și s-a înregistrat un deficit, aceasta fiind cauza formării restanței menționate.

Totuși, la 24 martie 2023, a achitat suma de 26 705 de lei, plata arendei pe trei ani, adică mai mult decât suma solicitată de reclamantă, or, în cererea de chemare în judecată, s-a solicitat suma de 21 331,58 de lei cu titlu de datorie.

Suma datorată a fost achitată parțial, în avans, iar, având informația despre intrarea acestei sume în contul bancar al întreprinderii, Agenția ,,Moldsilva" a tăinuit această situație, inducând în eroare instanța și determinând pronunțarea unei hotărâri ilegale și neîntemeiate.

În aceste condiții, suma restantă, precum și cea plătită în avans, nu mai pot constitui temei pentru solicitarea de recuperare a sumei indicate în cerere și pentru rezilierea contractului.

A notat că, hotărârea a fost pronunțată de instanță doar pe baza probelor prezentate de reclamantă, în condițiile în care partea nu a avut posibilitatea să depună probele sale.

Existența bonului de casă pentru încasarea sumei menționate exclude orice temei pentru continuarea acțiunii de reziliere a contractului și de recuperare a sumei.

A considerat că, hotărârea este ilegală și neîntemeiată, fiind pronunțată în lipsa probelor esențiale și pe baza unor afirmații incomplete sau incorecte.

Intimata, Agenția ,,Moldsilva" nu și-a valorificat dreptul de a depune referință, deși a recepționat copia cererii de apel.

Argumentele părților în ședința instanței de apel:

Reprezentantul apelantului Mantuș Viorel, avocatul Roșca Rodica, în ședința instanței de apel a solicitat admiterea cererii de apel în sensul formulat.

Intimata Agenția ,,Moldsilva", în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, deși a fost citată legal despre data, locul și ora examinării cauzei, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar, din care considerente, Colegiul judiciar a decis a decis continuarea examinării cauzei în absența acesteia.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră cererea de apel neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În sensul art.117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt

elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Norma cuprinsă la art. 118 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă stabilește că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar conform art.130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Prin prisma art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Corespunzător, art. 6 § 1 CEDO și jurisprudența CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conțină circumstanțele cauzei constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acțiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării cauzei, legea materială și/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți etc.

În acord cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt

și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată şi de alți participanți la proces.

Astfel, dispozițiile enunțate, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, conform regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (*Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43*).

Așadar, Colegiul civil verificând în raport cu art.238-241 ale Codului de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, prima instanță corect a elucidat şi constatat circumstanțele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei în vederea admiterii parțiale a acțiunii din speță, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Din lucrările dosarului, Colegiul judiciar a stabilit că, la 13 septembrie 2010 Agenția „Moldsilva”, în calitate de arendator și Mintuș Viorel, în calitate de arendaș, au încheiat **contractul de arendă a terenurilor din fondului forestier în scop de recreere** nr. 187. (f.d. 6-12)

Conform pct. 1 al contractului nr. 187 din 13 septembrie 2010, arendatorul transmite în arendă, iar arendașul primește contra plată de arendă terenurile fondului forestier cu suprafața de 2,0 ha în parcela 55 subparcela B, D, E, din ocolul silvic Ialoveni al întreprinderea silco-cinegetice „Ialoveni” pentru realizarea folosințelor silvice după cum urmează - în scop de recreere.

Iar, conform pct. 2 al contractului, s-a stabilit termenul arendei pe 49 ani, de la 13 septembrie 2010 până la 12 septembrie 2059.

La rândul său, pct. 3 al aceluiași contract, prevede că, pentru terenurile silvice atribuite, de la arendaș se încasează plata pentru arendă, prevăzută în Regulamentul

cu privire la folosirea fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau recreere. Arendașul depune anual plata pentru arendă în sumă de 8 900 de lei (4 450 de lei/ha), conform metodologiei de calcul din Anexa nr. 1. Suma indicată se transferă în termen de 7 zile lucrătoare după încheierea contractului pentru perioada rămasă a anului curent și anual nu mai târziu de 1 martie pentru anul viitor.

Pct. 5 lit. 1) al contractului sus enunțat, statuează că, arendașul s-a obligat să achite la timp plata pentru arendă, conform contractului.

De asemenea, conform pct. 17 din același contract, părți au prevăzut că, rezilierea contractului de arendă se efectuează prin acordul comun al părților contractante sau prin hotărârea instanței judecătorești, la cererea uneia dintre părțile contractante, în legătură cu neexecutarea de către cealaltă parte a obligațiunilor contractuale.

Conform **Actului de predare-primire în arendă** din 31 decembrie 2011, Întreprinderea de Stat întreprinderea Silvo-Cinegetică „Sil - Răzeni" a transmis, iar Mintuş Viorel a primit în arendă terenul fondului forestier din ocolul silvic Ialoveni parcela 55 subparcela B, D, E cu suprafața de 2,0 ha conform contractului de arendă nr. 187 din 13 septembrie 2010. (f.d. 14)

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, Agenția „Moldsilva" la 21 martie 2022, a expediat în adresa lui Mintuş Viorel somația nr. AM-04/03-732, prin care a solicitat în vederea menținerii relațiilor contractuale achitarea benevolă a datoriei în sumă de 8 900 de lei, în termen de 7 zile de la comunicarea somației, însă ultimul nu a reclamat somația trimisă în adresa sa. (f.d. 15-17)

Din conținutul **Actului de verificare din 7 noiembrie 2022** privind decontările reciproce dintre Agenția „Moldsilva" și Mintuș Viorel, la situația din 7 noiembrie 2022 **Mintuș Viorel înregistra o datorie față de Agenția „Moldosilva" în sumă de 17 800 de lei.** (f.d. 18)

La 10 noiembrie 2022, Agenția „Moldislva" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Mintuș Viorel cu privire la rezoluțiunea contractului nr. 187 din 13 septembrie 2010 de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere, încasarea datoriei acumulate în temeiul contractului nr. 187 din 13 septembrie 2010 de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere și dobânzii de întârziere în sumă de 2 910,28 de lei pentru perioada de întârziere începând cu 1 martie 2021 până la depunerea acțiunii în instanța de judecată – 10 noiembrie 2022, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform ordinului de încasare a numerarului nr. L7CH-B200 din **24 martie 2023 Mintuș Viorel a achitat la bugetul de stat pentru arenda terenurilor** fondului forestier suma de **26 700 de lei.** (f.d. 100-101)

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia admiterii cererii de chemare în judecată.

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 16 noiembrie 2023, Mintuș Viorel a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 8 noiembrie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d. 59-60)

Raportând la caz normele de drept citate, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționamentelor pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul civil consideră că, concluzia instanței de fond este una corectă și întemeiată, reieșind din următoarele raționamente.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, Colegiul civil constată că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate, hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

În conformitate cu art. 10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

În acord cu art.774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

În temeiul art. 776 Cod civil, **obligațiile se nasc din contract**, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

De asemenea conform art. 858 alin (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În sensul art. 26 alin.(1)-(2) ale Constituției, terenurile din fondul forestier pot fi atribuite în folosință persoanelor juridice și/sau fizice în scopurile prevăzute de prezentul *cod în condiții de arendă*, folosință gratuită și folosință de scurtă durată. Modul și condițiile de atribuire a terenurilor din fondul forestier în folosință se stabilește printr-un regulament aprobat de Guvern.

Iar, dispoziția pct. 46 lit. m) din Regulamentul privind atribuirea în folosință a terenurilor din fondul forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau de recreere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187 din 20 februarie 2008, enunță că, **arendașul este obligat să prezinte anual darea de seamă cu privire la folosirea terenului arendat arendatorului.**

Corespunzător, **prin contractul de arendă** a terenurilor din fondului forestier în scop de recreere nr. 187 încheiat la 13 septembrie 2010 între Agenția „Moldsilva”, în calitate de arendator și Mintuș Viorel, în calitate de arendaș (f.d. 6-12), arendatorul a transmis în arendă, iar **arendașul a primit contra plată de**

arendă terenurile fondului forestier cu suprafața de 2,0 ha în parcela 55 subparcela B, D, E, din ocolul silvic Ialoveni al întreprinderea silco-cinegetice „Ialoveni” pentru realizarea folosințelor silvice după cum urmează - în scop de recreere.

Conform pct. 2 al contractului, s-a stabilit termenul arendei pe 49 ani, de la 13 septembrie 2010, până la 12 septembrie 2059, iar în pct. 3, părțile au prevăzut că, pentru terenurile silvice atribuite, **de la arendaș se încasează plata pentru arendă**, prevăzută în Regulamentul cu privire la folosirea fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau recreere. **Arendașul depune anual plata pentru arendă în sumă de 8 900 de lei** (4 450 de lei/ha), conform metodologiei de calcul din Anexa nr. 1. Suma indicată se transferă în termen de 7 zile lucrătoare după încheierea contractului pentru perioada rămasă a anului curent și anual **nu mai târziu de 1 martie pentru anul viitor**.

La rândul său, pct. 5 al aceluiași contract, prevede că, arendașul s-a obligat să achite la timp plata pentru arendă, conform contractului.

Conform art. 858 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și momentul stabilit.

Norma cuprinsă la art. 1288 alin. (1) Cod civil, statuează că, prin contractul de arendă, o parte (arendator) se obligă să dea celeilalte părți (**arendaș**) un teren agricol și/sau alte bunuri agricole în posesie și folosință pe o durată determinată, iar aceasta **se obligă să efectueze plata de arendă**.

La caz, apelantul, Mintuș Viorel, contrar prevederilor contractului de arendă nr. 187 din 13 septembrie 2010, nu și-a onorat obligațiile și nu a achitat suma de arendă anuală, prevăzută în Regulamentul cu privire la folosirea fondului forestier în scopuri de gospodărire cinegetică și/sau recreere, formând la situația din 7 noiembrie 2022, conform actului de verificare privind decontările reciproce, o datorie în sumă de 17 800 de lei. (f.d. 18)

Mai mult, apelantul, Mintuș Viorel, nu a achitat datoria acumulată în termenii stabiliți, nici urmare a somării acestuia, ceea ce constituie neexecutare a obligațiilor sale contractuale.

Iar, în absența probelor de plată cu privire la achitarea datoriei restante pentru arendă în termen de 7 zile de la comunicarea somației nr. AM-04/03-732 din 21 martie 2022, Colegiul judiciar consideră justificată pretenția reclamantei privind recuperarea sumei de 17 800 de lei, confirmată inclusiv prin actul de verificare a decontărilor între Agenția „Moldsilva” și Mintuș Viorel, conform contractului.

Corespunzător, în condițiile în care s-a aflat în întârziere de plată, Mintuș Viorel datorează Agenției „Moldsilva” și dobândă pentru fiecare zi de întârziere.

Or, dispozițiile art. 942 alin. (1), (2), (4), (5) Cod civil stabilește că, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere, calculată din data scadenței până la plata efectivă, conform ratei

prevăzute la alin. (2) sau altor dispoziții legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale anual, dacă debitorul este consumator, sau 9 puncte procentuale anual în celelalte cazuri. În cazul în care obligația purta deja dobândă conform contractului înainte de scadență, creditorul poate aplica rata dobânzii stabilită în contract pentru calculul dobânzii de întârziere.

În acest context, Colegiul judiciar reține că, dobânda prevăzută la art. 942 se aplică doar obligațiilor pecuniare și reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine.

De altfel, la întârzierea executării obligației, vina debitorului se prezumă, iar întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere, similar cazului din speță, or, **la momentul depunerii cererii de chemare în judecată Mintuș Viorel s-a aflat în întârziere a executării obligației**, acestea efectuând achitarea pentru arenda terenurilor fondului forestier suma de 26 700 de lei conform ordinului de încasare a numerarului nr. L7CH-B200, abia la **24 martie 2023,** iar dobânda prevăzută de art. 942 are un caracter de sancțiune și se aplică pentru perioada în care debitorul se află în întârziere.

Din calculul prezentat de Agenției „Moldsilva” rezultă că, dobânda de întârziere constituie 2 910,28 de lei, fiind calculată pentru perioada 1 martie 2021-10 noiembrie 2022, pretenție admisă integral de instanța de fond.

Apreciind actele cauzei sub aspectul celor invocate și în raport cu normele legale sus enunțate, Colegiul civil observă că, obligația este purtătoare de dobândă, **se constată tardivitate în executarea obligației, caz în care** Agenția „Moldsilva” este îndreptățită în circumstanțele prezentei spețe de a cere aplicarea dispozițiilor art. 942 Cod civil, motiv pentru care Colegiul judiciar menține hotărârea primei instanțe și în această parte.

Corespunzător, **în constelația la art. 901 alin.(1) Cod civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate**, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) **să recurgă la rezoluțiunea contractului**; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Norma consacrată la art. 915 Cod civil, enunță că rezoluțiunea pentru neexecutare are loc când se întemeiază pe dispozițiile art. 916, 917, 918 sau 919, precum și când se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligației contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluțiune.

Legiuitorul a stabilit la art. 916 alin. (2) Cod civil că, neexecutarea obligației

contractuale este esențială în unul dintre următoarele cazuri:

a) ea privează în mod substanțial creditorul de ceea ce se putea aștepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranșa supusă rezoluțiunii, cu excepția cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut și nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat;

b) executarea întocmai a obligației ține de esența contractului;

c) ea este intenționată sau din culpă gravă;

d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

În sensul art. 919 Cod civil, rezoluțiunea pentru lipsa asigurărilor adecvate ale executării că aceasta poate avea loc când creditorul care crede în mod rezonabil că va avea loc o neexecutare esențială a obligației contractuale are dreptul la rezoluțiune dacă cere de la debitor, prin notificare, asigurări adecvate ale executării corespunzătoare și asemenea asigurări nu îi sunt oferite într-un termen rezonabil.

Prezintă relevanță și art. 921 Cod civil, care reglementează că, dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante.

Partea îndreptățită, dacă invocă un interes justificat, **poate, în locul rezoluțiunii conform alin. (1), să ceară instanței de judecată să declare rezoluțiunea prin hotărâre judecătorească.** În condițiile Codului de procedură civilă, partea îndreptățită poate modifica acțiunea în declarare a rezoluțiunii într-o acțiune în executare silită a obligației contractuale și invers.

Așadar, pentru a fi posibilă rezoluțiunea, partea îndreptățită trebuie să demonstreze îndeplinirea obligației de a încheia contractul în formă scrisă și neexecutarea contractului în mod întemeiat, or, conform art. 921-922 ale Codului civil, rezoluțiunea se poate exercita prin notificare sau prin hotărâre judecătorească, iar termenul rezonabil de notificare este esențial.

În cazul în care creditorul a acordat debitorului prin somația nr. AM-04/03-732 din 21 martie 2022 un termen de 7 zile pentru remedierea neexecutării, dar apelantul, Mantuș Viorel, contrar acesteia și prevederilor contractului de arendă a terenurilor din fondului forestier în scop de recreere nr. 187 din 13 septembrie 2010, în coroborare cu prevederile art. 774, 776 și 1288 ale Codului civil, nu și-a onorat obligațiile asumate și nu a achitat suma datoriei pentru arendă în termenul indicat în somația nr. AM-04/03-732, ceea ce constituie neexecutare corespunzătoare a obligațiunilor asumate de către ultimul, este justificată pe deplin soluția instanței de rezoluțiune a contractului de arendă a terenurilor din fondului forestier în scop de recreere nr. 187 din 13 septembrie 2010.

Or, conform pct. 17 din contractul nr. 187 din 13 septembrie 2010, părțile contractante, Agenția „Moldsilva” și Mantuș Viorel au convenit că, **rezilierea contractului de arendă se efectuează** prin acordul comun al părților contractante

sau **prin hotărârea instanței judecătorești, la cererea uneia dintre părțile contractante, în legătură cu neexecutarea de către cealaltă parte a obligațiunilor contractuale**.

Iar, în sensul art. 16 alin. (1) lit. i) din Codul civil, dreptul civil se apără prin rezoluțiune sau modificare contractuală.

În cazul neexecutării obligațiilor contractuale, creditorul poate solicita rezoluțiunea contractului conform art. 915 și art. 917 alin. (1) din Codul civil, dacă i-a acordat debitorului un termen suplimentar rezonabil și acesta nu a executat în timp util.

Norma prevăzută la pct. 52 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 187/2008, Capitolul V privind modificarea și rezilierea contractului de arendă, contractul de arendă își pierde valabilitatea și se reziliază în caz de încălcare a prevederilor legale sau a condițiilor stipulate în contract.

Conform clauzei VI pct. 17 lit. b) din contract, rezilierea se poate realiza prin hotărâre judecătorească în cazul neexecutării obligațiilor de către una dintre părți.

Având în vedere că, în ședința de judecată, s-a stabilit că apelantul Mintuș Viorel nu a achitat plata arendei și nu și-a onorat obligațiile, prima instanță corect a ajuns la concluzia că pretenția reclamantei privind rezoluțiunea contractului nr. 187 din 13 septembrie 2010, încheiat între Agenția „Moldsilva" și Mintuș Viorel, este una întemeiată.

Afirmația și proba prezentată și susținută de apelant precum că, dânsul a achitat datoria conform ordinului de încasare a numerarului nr. L7CH-B200 din **24 martie 2023,** caz în care în opinia acestuia nu urmează să survină sancțiunea de rezoluțiune a contractului Colegiul judiciar le apreciază ca fiind irelevante în contextul în care achitarea s-a efectuat cu încălcarea termenului stabilit prin somația expediată acestuia.

Iar, faptul că acesta nu a solicitat ridicarea de la Oficiul Poștal a plicului cu somația intimatei, este imputabil părții care nu a dispus de diligența corespunzătoare de a ridica de la oficiul poștal corespondența expediată de partea în proces, astfel că nu poate fi reținut că somația nu a fost înmânată corespunzător.

Or, în corespundere cu art. 22 alin. 4 lit. b) Cod civil, **notificarea se consideră ajunsă la destinatar când este predată la adresa poștală indicată de destinatar** în acest scop ori, în lipsa acesteia, la sediul destinatarului persoana juridică sau la domiciliul destinatarului persoană fizică.

În acest sens, este de notat și că, pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale, definește **trimiterea nereclamată** ca fiind o trimitere poștală care **nu a fost distribuită (nepredată) destinatarului din cauza nesolicitării** sau refuzului de recepționare a acesteia.

De asemenea, în speță, nu există niciun temei pentru rejudecarea cauzei, iar

afirmațiile apelantului referitoare la presupuse deficiențe de citare și încălcări ale normelor de drept procedural sunt doar declarative, fiind contrazise de probele din dosar, care demonstrează contrariul.

La acest capitol, Colegiul civil reține că, la fila dosarului 31 este anexată telefonograma întocmită la 13 decembrie 2022 și la 19 septembrie 2023 (f.d. 50), prin care pârâtul/apelant Mintuș Viorel fiind apelat la numărul de telefon 068193351, fapt care confirmă că apelantul a fost înștiințat despre existența litigiului, mai mult, la fila dosarului 32 este anexată recipisa din 14 decembrie 2022, contrasemnată de Mintuș Viorel, care atestă că ultimul a recepționat încheierea instanței și copia acțiunii, iar prin cererea depusă prin e-mail la 25 aprilie 2023, Mintuș Viorel a solicitat în temeiul cererii depuse amânarea examinării cauzei. (f.d. 33-34)

Având în susținere cadrul legal relatat supra, Colegiul judiciar, apreciază critic aserțiunile apelantului privind temeinicia acțiunii, în condițiile în care nu a făcut dovada executării corespunzătoare a contractului, dimpotrivă din probatoriul administrat în speță, se atestă contrariul.

Pe cale de consecință, având în vedere că, argumente sau dovezi noi, care au importanță pentru soluționarea cauzei, la declararea cererii de apel nu au fost indicate și nici prezentate, sub aspectul prevederilor legale sus menționate, reieșind din specificul acțiunii, instanța de apel constată că, prima instanță corect a ajuns la concluzia de respingere a acțiunii.

Totodată, Colegiul judiciar ține să remarce că, apelantul utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, și anume, *cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995*, Curtea a menționat că „... . art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes...”, astfel, Colegiul civil consideră necesar de a respinge argumentele invocate în apel, deoarece acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Din cele ce preced, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Mintuș Viorel.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 8 noiembrie 2023.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu

Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Centru, judecător Eduard Galușceac
Dosarul nr. 2a-4747/23 (2-22165634-02-2a-27122023)

D E C I Z I E
(DISPOZITIV)

24 septembrie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu
Grefierul Irina Barbuța

examinând cererea de apel declarată de Mintuș Viorel,

împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Centru din 8 noiembrie 2023, prin care a fost admisă acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția „Moldislva” împotriva lui Mintuș Viorel cu privire la rezoluțiunea contractului de arendă, încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

în conformitate cu art. 385 lit. a), 389 și 390 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de Mintuș Viorel.

Se menține hotărârea Judecătoriei *****, sediul Centru din 8 noiembrie 2023.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu